

stæderne været en stærkt medvirkende Aarsag til de meget tyngende personlige Kommuneskatter, og der foreslaas derfor i Forslagets § 4 den Regel, at Kommunalbestyrelserne i København, paa Frederiksberg og i Købstæderne fremtidig for 4-aarige Perioder fastsætter det Forhold, hvori de til Dækning af Kommunens Udgifter fornødne Skattebeløb skal lignedes paa fast Ejendom og udskrives som personlig Skat. Der sættes dog den Begrænsning, at Grundskylden, hvis Kommunalbestyrelsen vedtager paa fast Ejendom at lignede mere end en Sjattedel af de Udgifter, der i det paa-gældende Skatteaar er Genstand for Ligning paa fast Ejendom og paa Personer, ikke i noget Skatteaar kan opkræves med en Promille, der er mere end een højere end den for det foregaaende Skatteaar fastsatte.

De Overgangsbestemmelser, der i § 4 a. og b. i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 var fastsatte for Beskatningen af københavnske og frederiksbergske Ejendomme, er i det væsentlige opretholdt ved nærværende Forslags § 4, 2det og 3die Stykke.

Medens der ikke i nærværende Lovforslag er foreslaaet nogen Ændring i Sogneraadenes Adgang til selv at bestemme det Forhold, hvori de ønsker at lægge Skatteudskrivningen paa fast Ejendom og paa Formue og Lejlighed, foreslaas der i Forslagets § 7 visse Ændringer i saa Henseende for *Amtskommunernes* Vedkommende. Bestemmelserne er her hidtil gaaet ud paa — jfr. § 7 i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 — at Amtsrådene var berettigede til at lignede indtil en Trediedel af Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder paa de under Amtsråds kredsen hørende Kommuner, medens den øvrige Del af Udskrivningsbeløbet skulde udskrives paa Amtsråds kredsens faste Ejendomme som amtskommunal Grundskyld og Ejendoms-skyld, dog saaledes at Grundskyldspromillen ikke maatte overstige 7,5 og Ejendoms-skyldspromillen ikke tre Fjerdedele heraf.

Nærværende Lovforslags Regler gaar ud paa, at Fondens Fornødenheder tilvejebringes ved Udskrivning af amtskommunal

Grundskyld — og saa længe Amtsrådet opretholder det — af amtskommunal Ejendoms-skyld, dog saaledes, at Amtsrådet kan bestemme, at den Del af Amtsrepartitionsfondens Fornødenheder, der i det enkelte Skatteaar overstiger 8,5 pro mille af den samlede afgiftspligtige Grundskyld af Amtsråds kredsens faste Ejendomme — dog ikke mere end en Trediedel af Skatteaarets Udskrivningsbeløb — lignede direkte paa de af Amtsråds kredsens Beboere, der svarer Indkomstskat til Staten efter § 2 Nr. 1—3 i Lov Nr. 149 af 10. April 1922. Ligningen sker i Forhold til den Skatteyderne til Staten paalignede Indkomstskat og foretages af Amtstjerne, der ogsaa opkræver Skatten. Herved opnaas, at Sogneraadene fritages for at udskrive og opkræve Skatter til Amtskommunen.

Til §§ 2—11.

Ændringsforslagene er af formel Karakter og refererer sig bl. a. til, at Bestemmelserne om Grundstigningsskyld maa udgaa af Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926, for saa vidt det samtidig med nærværende Lovforslag af Finansministeren fremsatte Forslag til Lov om Grundstigningsskyld ophøjes til Lov.

Til § 12.

I § 23 i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926, der ændres til § 20 og omhandler Dækningsafgift i København og Købstæderne, er der foreslaaet indarbejdet Bestemmelserne i Lov Nr. 172 af 14. Juli 1927 om Dækningsafgift til Sogne- og Amtskommuner. Sidstnævnte Lov foreslaas ophævet, jfr. Lovforslagets § 14, Nr. 7.

Til § 13.

I § 24 i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926, der ændres til § 21, foreslaas indarbejdet Bestemmelserne i Lov Nr. 15 af 30. Januar 1929 om Udpantningsfristerne for de kommunale Ejendomsskatter. Sidstnævnte Lov foreslaas ophævet, jfr. Lovforslagets § 14, Nr. 8.